

Израел, Ислямът и Църквата

Време е да видим възстановен истинския апостолски дух на смелост за Евангелието

Пр-р Андрей АВРАМОВ

Ще започна с това, че не е възможно да се покрие темата за Израел, Исляма и Църквата с една или две проповеди. Това, което можем да направим, е да получим разбиране за какво всъщност е битката в Близкия изток.

Това, на което сме свидетели да става в Израел днес, всъщност не е и няма как да бъде само конфликт между два етноса - евреи и палестинци. Поредният военен конфликт в Ливан ясно показва, че битката не е само между евреите и палестинците. Изобщо не става дума за това! Защото решение може да бъде намерено, ако това беше конфликт между два народа. Онези, които смятат, че ако палестинците получат право на своя държава, всичко ще се оправи, грешат. Защо? Защото това никога не е било целта на конфликта. Исторически и Западният бряг, и Газа, и Източен Ерусалим са били арабски територии, и въпреки това, докато те са били арабски територии, конфликтът с Израел никога не е спирал. За период от 20 години - между 1948 и 1967 г. - тези територии са били арабски. Но нито Йордания, нито Египет използват това време, за да създадат там палестинска държава, защото това не е било никога в техен интерес. Организацията за освобождение на Палестина (ООП) няма как да е била създадена, за да освобождава Газа, Западният бряг и Източен Ерусалим, за да има там палестинска държава. Защото ООП е създадена през 1964 година - три години преди Израел да завладее от Египет Газа, а от Йордания Западният бряг и Източен Ерусалим. Това прави невъзможно ООП да е имала за цел връщането на тези територии и създаването на палестинска държава.

Фактически, ООП е създадена от Йордания и Египет, а не от палестинците. Така че зад създаването на тази организация стои една различна цел. За постигането ѝ арабският свят искаше да използва ООП. Арабският свят никога не е имал интерес от създаването на нова държава Палестина, нито е имал и има интерес от решаването на Палестинския въпрос. И всичко това, което става, е на гърба на страданията на палестинците. И няма съмнение, че палестинците са страдали и продължават да страдат повече от останалите арабски народи. Но истината е, че това не е само заради конфликта с Израел, но и заради

интересите на гругите арабски държави.

От самото начало трагедията и страданията на палестинския

народ са използвани от останалите арабски народи, за да оказват преса върху западния свят, без това да означава, че арабските държави някога са искали създаването на палестинска държава. За да разберем това, трябва да знаем неща за принципите, върху които е изграден исляма.

На пръв поглед изглежда, че това няма много общо с Библията, но повярвайте ми, ние се нуждаем да знаем това.

Не можем да разберем конфликта между Палестина и Израел, нито как арабският свят използва палестинската кауза, без да знаем някои неща за исляма и каква е целта му.

Когато Мохамед основава религията на исляма през 622 година, в началото той вярва, че е пророк на Бога, и че и юдеите, и християните ще го приемат като пророк. Когато това не става, той решава, че е бил призван от Бога да бъде пророк на арабите. Той

вижда, че юдеите и християните имат свои писания, а арабите нямат своя свята книга. И той започва да проповядва, чрез така нареченото "откровение", че е пророк, изпратен до арабите, и че има само един Бог. След като основава исляма в Медина, той отива в

Ерусалим при евреите и иска те да го признаят за пророк на Бога. Евреите му дават ясно да разбере, че не го приемат за Божий пророк, защото Мохамед не е еврей и не може да чете Светите

Писания. Така той бива отхвърлен от евреите, а след това и от християните. В този момент Мохамед е изправен пред това да вземе едно важно решение, защото евреите и християните, които той е очаквал да засвидетелстват, че е пророк на Бога, го отхвърлят. Така че, какво е можел да направи той?

Ние трябва да осъзнаем, че

Мохамед прави уникален хог

и в някакъв смисъл проникателността, която той има спрямо Свещеното Писание, е била духовна, но разбира се - демонишно духовна. Мохамед много точно вижда, че ключовата фигура в Писанията и за евреите, и за християните е личността на Авраам. И това, което Мохамед започва да проповядва, е, че Авраам, който е бащата на всяка истинска вяра, не е бил еврей. Авраам е дошъл от земята на Сирия и евреите стават народ, едва когато Бог сключва завет с тях чрез Моисей, при планината Синай. Авраам също няма как да бъде и християнин, защото християнството идва много покъсно, когато се появява Христос... Така, че Авраам не е еврей, не е християнин, тогава, пита Мохамед, какъв беше Авраам?... И Мохамед започва да проповядва, че Авраам беше един, който се покори на Божия закон. Авраам беше ханиф, в превод правоверен - човекът, който се покорява на Божия закон, е мюсюлманин. И така Мохамед започва да проповядва, че Авраам беше мюсюлманин, т.е. правоверен и понеже и той, Мохамед, също е един, който се покорява на Божия закон, то и той е мюсюлманин. Мохамед започва да проповядва също, че той е действителният наследник на Авраам. Така, че много хитро Мохамед връща исляма, създаден през 622 година след Христос, до самото начало на появата на вярата в Бога.

Твърдения в Корана

И ако погледнем какво се казва в Корана, в Сура 30, стих 30, ще видим там да се твърди, че ислямът е първоначалната религия на хората, която е използвал Ибрахим или Авраам. И също, че ислямът е и в природата на хората. Това означава, че в един момент ислямът прави завои и заявява, че той не е просто една от монотеистичните религии и вяра, но че е оригиналната, единствената истинска религия и вяра, която е в природата на всеки човек.

Ние смятаме, че ислямът е религия, която е започнала сред арабите и касае само тях, но за един мюсюлманин и в неговото мислене ислямът е единствената първоначална религия, дадена от Бога.

Мюсюлманите вярват, че Адам също е бил мюсюлманин. Те вяр-

ват, че Бог е създал всеки човек мюсюлманин и ако хората не го вярват, то е защото или не го знаят, или са били заблудени от учения, които са се отклонили от правата вяра. И така, ако едно човешко същество не е мюсюлманин, то е вън от естеството си, то е извън Божия план и воля и не може да бъде угодно на Бога. Затова Мохамед започва да проповядва, че Бог е направил опит с юдеите, че в началото те са били избраните от Бога хора да дадат исляма на света. В Корана Мохамед учи, че и юдеите, и християните са били първоначално мюсюлмани, правоверни, но са отпаднали и сега Бог го е призвал него, Мохамед, да върне всяко човешко същество обратно до мюсюлманството. Така в мисленето на мюсюлманите юдеите са били призвани от Бог, но са се провалили и са отпаднали. Християните също са били призвани, но са се провалили и отпаднали, защото са направили Исус, който е човек, да бъде Бог. Затова Бог е трябвало да започне всичко отново и Той бил намерил Мохамед, който е истинският наследник на Авраам. И задачата на Мохамед и на всички правоверни, т.е. на всички мюсюлмани, е да доведат цялото човечество обратно до правата вяра, т.е. да станат и те мюсюлмани.

Концепцията на Корана и на исляма е, че Бог е взел обратно от юдеите и от християните Своите обещания и наследство, което им е бил дал някога и го е дал на истинските мюсюлмани. Така Мохамед се обявява за най-великия пророк, над всички други пророци, защото само той е истински мюсюлманин и никои преди него не е успял да извърши Божията воля както трябва. Така че, според Корана, ислямът е не само едунствената права вяра, но също е наследник на всичко, което Бог е обещал на евреите и на християните. Например, ако за нас е нормално да говорим, че Давид е един от царете на евреите, за мюсюлманите това не е очевидно, защото за тях Давид е мюсюлмански пророк. Ето защо има много мюсюлмани, които носят името Дауд. Или ако вземем Соломон, който е цар на юдеите, за мюсюлманите това не е така, защото и Соломон, и Мойсей, Муса, са пророци на исляма. Включително и Исус Христос, Иса, е пророк на исляма. Ние трябва да разберем, че в мисленето на един мюсюлманин и в неговата чувствителност, всичко, което отнасяме до юдео-християнството, т.е. до Израел и до Църквата, за него то принадлежи на исляма. Затова и Ерусалим, градът на пророците, по правило принадлежи на исляма и на мюсюлманите. Ерусалим е алкуди, свят град и в началото мюсюлманите са се молили с лице, обърнато към Ерусалим, а не към Мека. В Корана има цяла Сура, която се занимава да обясни защо Мохамед е променил посоката, в която мюсюлманите трябва да се молят.

Целта на изповядващите исляма

е да доведат всички останали нации под управлението на исляма. За тях откровението, дадено на Мохамед, трябва да бъде прието от всеки човек. В мисленето на един мюсюлманин светът се разделя на две части. Едната е тази, в която ислямът е вече установен. А другата е там, където той още не е и трябва да се утвърди. Има различни методи това да стане и един от тях е свещена война или джихад.

Днес мисленето на исляма се представя като едно едво ли не тоталитарно, демократично и хуманно учение, но това не е така. Днес има едно голямо усилие ислямът да бъде представен като религия на мира, която е почти същата като юдаизма и християнството - но това не е истина. Ислямът няма нищо общо с Библията, а Исус Христос от Корана няма нищо общо с Исус Христос от Библията. Точно обратното - фактически според Корана, Мохамед е изместил и е заел мястото на Исус Христос. Защото Корана казва:

Който се покорява на Мохамед, се покорява на Бога, който не се покорява на Мохамед, не се покорява на Бога!...

Как може ислямът да бъде приемлива вяра, щом в него има смъртна присъда за този, който смени мюсюлманската си вяра с друга? Що за учение е това? И защо отказването от исляма се наказва със смърт? Защото това е обига срещу бога на исляма. А всеки, който обиди бога на исляма, заслужава смърт. Ако обидиш Мохамед, ти също обиждаш бога, защото Мохамед е неговият пророк и това също се наказва със смърт. В Пакистан например и днес, ако говориш срещу Мохамед, влизаш в затвора и дори може да бъдеш убит.

Ислямът е религия, която е решена да завладее света

за този, когото те наричат бог. Всички трябва да застанат под властта на исляма, защото това е, което учи тази религия. Когато говорим всичко това, ние говорим за учението на исляма, а не за хората, които вярват в него. Защото мюсюлманите са хора като всички останали - грешници, които се нуждаят от спасение. Когато говорим за Иран, Сирия, Саудитска Арабия, всъщност става дума за милиони хора, които Исус обича, но те са поробени от учение, от лъжлив дух, който владее вече 1400 години върху тези народи и племена, а също и върху Ерусалим.

Свещената война, джихад, е част от мисленето на мюсюлманите

Ислямът винаги е учил, че Бог ще даде победа на тези, които следват бога на исляма, че ще им даде да покорят целия свят. Но един ден се появява тази отхвърлена, презряна, малка група от хора - евреите, които се връщат обратно в земята си - земя, която е била вече покорена под властта на исляма. И когато се връщат в Обещаната земя, те побеждават армиите на арабските народи, които вярват в исляма.

Разбираме ли, че автоматично тази малка държава Израел се превръща в най-голямата заплаха за автентичността и идентичността на исляма? Защото тези, които богът на исляма е отхвърлил и презрял и чието наследство е било дадено на онези, които вярват в исляма, тези хора - евреите, се връщат, побеждавайки исляма и си вземат обратно онова, което е било във властта му хиляди години.

Като църква ние даваме ли си сметка, че това прави съществуването на Израел най-страшната заплаха за теологията и учението на исляма? Трябва да разберем, че Бог използва народа на Израел и Държавата Израел не само, за да предизвика всички нации, но и за

да бъдат изявени началствата

и властите, които стоят зад различните държавни политики и идеологии. Бог използва Израел и евреите, за да покаже какво има в сърцата на хората и кои са духовните сили, които стоят зад тях. Истината е, че преди Израел да се върне обратно в Обещаната земя, потресен и впечатлен от двете световни войни, светът беше позабравил какво е истинското лице на исляма. Но със създаването на Израел природата и същността на исляма беше отново открита на света. Ислямът и цялата му претенция към върховенство и доминиране станаха явни. Бог използва тази, в голямата си част, безбожна и светска държава Израел, за да изяви една духовна истина за природата на религията на исляма. Създаването на Държавата Израел също напомни на Църквата нейната отговорност за достигането на народите, които са под исляма.

Това, което виждаме днес като война между Израел и исляма, е всъщност битка, която за ислямските народи определя кой е бил избраният от Бога. Защото ако евреите наистина могат да завладеят Ерусалим, да задържат земята си и да запазят държавата си, това ще постави под въпрос автентичността на учението на исляма. Защото всеки мюсюлманин би се запитал: Как така тези проклети и отхвърлени от Бога хора могат да се противопоставят на целия ислямски свят? Как така те могат да печелят победа след победа над исляма?... Защото това, евреите да имат Ерусалим - града на пророците, в мисленето на един мюсюлманин означава те да имат позицията и властта на пророците. Затова въпросът изобщо не е само в разпределянето на земята и създаването на палестинска държава - за арабските държави на исляма това е

битка със съвсем друго значение

Нека помислим каква е първата визуална асоциация, която изниква във всеки от нас, когато чуе името Ерусалим? Кое е най-характерното нещо за визията на града Ерусалим? Ако разгледаме снимки от Ерусалим, ще видим, че първото нещо, което свързваме с образа на

Ерусалим, е джамията Ал Акса! Или това е ислямското присъствие в Ерусалим. А между другото християни дават идеята на мюсюлманите да построят тази джамия върху мястото на Храма на Израел.

Посланието-ултиматум, изстреляно срещу кулите-близнаци в Ню Йорк, беше: "Съобразявайте се с исляма!"

През 638 година, когато халиф Омар завладява Ерусалим, патриархът на града пожелава да му покаже своето благоразположение и го завежда на мястото на Храма. По това време мястото на Храма е било превърнато в сметище, защото Църквата, позовавайки се на стиховете в **Деяния 1: 16-20 за Юда Искариотски, че "жилицето му ще запустее и няма да има кой да живее в него..."**, решава да ги приложи за цялата еврейска нация. Логиката е: понеже мястото на Храма, където е жилището на техния Бог, е свято за евреите, то това място трябва да запустее и да няма кой да живее в него. Патриархът завежда Халиф Омар I на мястото на Храма и му казва, че ако построи джамия тук, ще демонстрира на целия свят, че ислямът е победил над еврейския народ, защото това е градът на пророците. И халиф Омар I се съгласява с това. Той заповядва да се разчисти мястото и впоследствие там бива построена джамията на Ал Акса. Ерусалим е ключов в Корана, затова Мохамед трябвало да бъде обявен за пророк на бога, защото този град е на пророците на Бога. Затова Мохамед не можел да излети от Мека с коня си за небето, трябвало е да излети от Ерусалим и да отиде да получи от своя бог неговите заповеди. И в Сура 17 на Корана се разказва, че Мохамед бил вързал коня си на Стената на плача. За да бъде признат за върховен пророк, Мохамед трябвало да отиде на Небето от мястото на Храма в Ерусалим. Затова ислямът трябва да изгони евреите от Израел и от Ерусалим. За ислямските народи унищожаването на Държавата Израел е въпрос на доказване на истинността на тяхната вяра. Защото съществуването на Израел не е просто трън в плътта на исляма, а е анулирането на божествения произход на това учение.

Съществуването на Израел поставя под съмнение всичко, което ислямът твърди! Нищо чудно, че Израел е обект на такава омраза от страна на ислямските народи. Именно за това целта на ислямските народи няма как да бъде създаването на палестинска държава. По-редно е да се каже, че създаването на палестинска държава е само крачка към постигането на целта, която е премахването на Държавата Израел от лицето на земята. Ако чуем какво проповядват проповедниците на исляма по джамиите, ще разберем, че те не говорят за създаване на палестинска държава и сключване на мир с Израел. Те не говорят, че искат Източен Ерусалим, те няма как да говорят за това. Техните проповеди са за това, че ислямът ще си върне Тел Авив, Хайфа и всичко, което евреите са им взели, и че ще изличат от картата на Близкия изток тази държава, защото бог им бил дал тази земя на тях. Наивност е, когато западните демокрации и понякога дори хората в Израел, започват да вярват, че става въпрос за мир, за споразумение, за компромиси. Изобщо не става дума за това. В теологията на исляма няма опция, която да позволява сключването на мир при тези условия, които в момента са налице.

Колко от нас са чували гумата худна? Западните държави смятат, че ислямските народи могат да сключат худна с Израел и да настъпи траен мир, но това е дълбоко наивно. За мюсюлманите сключването на худна е само, когато се чувстват слаби. В момента, в който те са отново силни - худна приключва. **Защото никога**

ислямът не сключва мир

със своите врагове, освен ако те не са покорени под него.

И сега ислямските народи са свидетели, че поради някаква причина тази малка държава Израел отказва да бъде победена. Ислямът

не може да я победи, разбира се, основно заради подкрепата, която тази държава получава от САЩ. Така че ислямът си поставя за цел да намери съюзници в тази битка срещу Израел. Днес има надигащ се антисемитизъм в цяла Европа, който се крие зад гумите анти-израелизъм. Европейците казват: Ние не сме антисемити, ние сме против това, което прави Държавата Израел. Даваме ли си сметка колко нелепа е подобна формулировка? Но ислямът е напълно наясно, че не може да се справи с Израел сам. Стратегията е да бъде оказан натиск върху западните държави, така че те да застанат срещу Израел - за да може ислямът да се справи с тази ужасна ситуация - съществуването на Държавата Израел. Затова арабските държави започнаха този натиск най-напред използвайки петрола, но след време осъзнаха, че Западът не се влияе много и не може да бъде променен само по този начин. След дълги опити да повлияе на Запада, ислямът разбра, че същият този Запад ще започне да работи с исляма срещу Израел, само ако трябва да пазят своята собствена кожа и ако изгуби протекцията и спокойствието си. Много важно е Църквата да разбере, че ислямът вече знае, че това работи.

Посланието - 11 септември

Това, което светът видя на 11 септември в Ню Йорк, е просто едно съобщение, изпратено от исляма до западния свят. И посланието много просто и ясно гласи: *"Виждете, нас не ни интересуват международните правила! Ако вие не ни помогнете да се справим с Израел, ако вие не оттеглите подкрепата си от Израел, ние сме в състояние да ви нараним, където и да се намирате!"* Защото за исляма няма нищо по-лошо и позорно от това, да загуби земя, територия, която някога е имал. Ислямът вече е наясно, че тази тактика работи. Ако ти заплашиш живота на западния човек, той ще се размърда и ще започне да сътрудничи, за да опази своята кожа. Тероризмът не е нещо ново за исляма. И днес това е оръжие, с което ислямът казва: "Ние ще ви принудим да работите с нас". Истината, е че онези нации, които отказват да сътрудничат на исляма, ще видят много повече тероризъм, отколкото предполагат. Защото ислямът не е глупав и вижда, че отстъпничат от християнската вяра западен човек не се интересува от друго, освен от своето спокойствие и сигурност. Опасността и заплахата ще накарат западния свят да сътрудничи. Когато страхът стане достатъчно голям - те ще се огънат. Това, което ислямският свят казва днес, е: *"Ако искате да покажете, че сте наши приятели и уважавате исляма и нас, тогава помогнете ни да се отървем от Израел!"*

Днес има две неща, които са истинска заплаха за исляма.

Първото е съществуването на Държавата Израел. **Второто** са християните, които проповядват Благата вест на мюсюлманите, като не се страхуват да кажат, че ислямът е лъжеучение и не може да бъде от Бога. Защото това учение държи повече от един милиард хора далеч от спасението и от това да получат вечен живот чрез Исус Христос. Ако ние си позволим да кажем, че това учение е антихристиянско, защото е основано на лъжа, на страх и на измама, ислямът ще реагира много, много агресивно.

Изводи за Църквата

Църквата трябва да разбере, че ислямът винаги работи с насилие и страх. Защото това е стилът на дявола - насилие, страх, заплаха. *За Църквата трябва да стане ясно какво точно се случва след всяка една терористична атака.* Виждате, ислямът не се притеснява от средствата, ако постига целта си. Защото това, което се случва веднага след 11 септември, бе, че видни политици и общественици от цял свят започнаха да говорят, че ислямът е религия на мира, че това, което се случи в Ню Йорк, не е лицето на истинския ислям. **Това, което терористите искаха да стане, беше ислямът да бъде третиран с респект и уважение от западния свят.** И Западът днес говори за исляма така, както от векове не е говорил. Причината е ясна - ако има милиони мюсюлмани, които живеят в твоята държава - това е скрито оръжие. Ти не искаш да пострадаш и ще говориш с уважение.

Неотдавна например лидерът на Хизбула много ясно призова *мюсюлманите, живеещи в Европа*, да бъдат готови да откликнат, когато бъдат призовани, защото те са оръжието на исляма. От само себе си се разбира, че не всеки мюсюлманин е терорист, но много от мюсюлманите, които са наистина правоверни, са в робство

на това учение и те могат да станат живо оръжие в ръката на гуха, който стои зад исляма. По цялата земя гнес

ислямът се радикализира

Нека помислим какво стана в Испания след терористичните атаки в Мадрид? Всички нелегални имигранти мюсюлмани получиха възможност за легален статут. Мадрид изтегли всичките си войски от Ирак обратно в Испания, мюсюлманите получиха нови права за образование то на децата си в исляма и вярата си. С други думи всичко, което те искаха още преди това, но не им се даваше, сега го получиха.

А какво стана във Великобритания след бомбените атаки в Лондон миналата година? Тони Блеър и сие седнаха на масата заедно с мюсюлманските лидери да дискутират как може мюсюлманите във Великобритания да бъдат интегрирани в британското общество и да развият своята култура. Във Великобритания гнес живеят повече от два милиона мюсюлмани. Ислямът получи правото да построи в Лондон най-голямата джамия в Европа. Същото се случи и в Германия, която се размина на косяк от бомбени атаканти в няколко влака. И ето какво стана след това: "Децата в Германия ще учат ислям. Държавните училища в Южна Германия въвеждат официално в учебната програма уроци по ислям." В Германия живеят около 3,5 милиона мюсюлмани... Какво става, защо ще се учи ислям? Защото всяка атака на исляма върху нация, която няма духовна сила да противостои на този гух, защото е отстъпила от Бога, прави тази нация да се покори и огъне. **Защо? Защото хората ги е страх! И защото гухът на исляма може да бъде победен**

само с духовна сила,

в която няма страх от смъртта. Ако Църквата не се изправи и не започне да свидетелства, ислямът няма как да бъде спрян! Не можеш да победиш вяра, която иска да завладее света, със споразумения за хуманност и толерантност. Единственото решение на този конфликт е мюсюлманите да чуят Евангелието (Откровение 12: 10-11). Докато ислямът не чуе за Благовестието и любовта на Исус, конфликтът с Израел и света няма отговор! Тук ние виждаме мястото на Църквата! Ислямът не може да устои на посланието за Божията любов. Църквата може да разплете възела! Тя има сила чрез Кръста да прекрати враждата!

Според преброяването от 2001 г. общият брой на мюсюлманите в страната ни е 966 978 души или 12,3% от населението. *Те чували ли са Евангелието? Ние не трябва да се страхуваме да говорим на мюсюлманите Благовестието, което Исус ни е дал. Как могат те да бъдат достигнати с Благата вест? Само чрез хора, които показват любовта на Исус към тях и които не се страхуват за живота си. Защото, ако някой се страхува за живота си, той няма да устои срещу гуха на исляма. Понеже ислямът работи основно чрез страха от хора. И ако християните ги е страх, тогава Църквата няма какво да каже на ислямския свят.*

В това време на страх, трябва да има хора, които не се страхуват от гуха на исляма. Подходът на хора като Волен Сигеров е абсурден и няма как да спечели битката, защото това е път на омразата, а не на любовта. Това е пътят на кръстоносните походи, който не води до живот! И между другото: Колко знаят, че единствените хора, които се опитаха да алармират българската общественост за явлението "Атака", бяха пастори от София? Още през 2003 г., когато никой не вземаше на сериозно издателството на Волен Сигеров, което издаваше антисемитска литература и книгите на Хитлер, седем пастори от София направихме пресконференция и обявихме, че това е нещо, на което трябва да се реагира веднага. Никой не ни обърна внимание. Днес, когато Волен Сигеров получи 25% от гласовете, всички са притеснени.

Ако Църквата не покаже пътя на любовта, пътят на омразата ще успява! Защото това, на което сме свидетели гнес относно Църквата, е нещо близко до шизофрения. Виждаме хората от целия ислямски свят, които са поробени от едно празно и не даващо нищо учение, но са готови да жертват живота си в самоубийствени атаки заради една лъжа. **А Църквата, Божиите хора, които имат откровението за един невероятен Бог, които са наследници на едно невероятно бъдеще, се страхуват и това, което ги интересува е дали ще бъде безопасно за тях.**

Знам, че докато сте ме слушали тази вечер, на някои от вас са дошли тези мисли на страх и на безпокойство: "О, ами не е ли опасно да се говори за всичко това? Какво ще стане, ако някои хора чуят това, което се говори тук?..." Приятели, ние не бива да забравяме, че причината да имаме вярата в Исус Христос гнес, е защото през вековете стотици хиляди братя и сестри са платили с живота си това да може да бъде така. Говорим за хора, които са били убити заради вярата си в Исус.

Вярвам, че е време да видим истинския апостолски гух на смелост за Евангелието и любов към враговете ни да бъде възстановен в Църквата на Исус Христос! **"Защото ние побеждаваме силите на мрака чрез кръвта на Агнето и чрез Словото на нашето свидетелство, защото не обичаме живота си до толкова, че да бягаме от смъртта!"**

Това слово бе освободено по време на конференцията "Израел, Ислямът и Църквата", състояла се неотдавна в София.

Андрей Аврамов е основател и главен пастор на Християнски център "Победа" в София. Той е подпомогал изграждането на църкви и постоянно участва в обучението и екипирането на пастори от страната. Неговото поръчение надхвърля рамките на служението в местната църква. Имайки еврейски произход, п-р Аврамов е признат от Христовото Тяло в България за един от утвърдените говорители по темата за Израел, исляма, Църквата и библейските пророчества в последните дни. Той редовно проповядва за Израел в България, както и извън нея.